

חדשות פסיכולוגיה גיא-פוליטיקה גוף, נפש ורוחניות פילוסופיה וידאו והרצאות חברה והיסטוריה אפוק אודיו מדע וטכנולוגיה המגזין

[לדיון הבא <<](#)

[>> לדיון הקודם](#)

פרק 8 – איך המפלגה הקומוניסטית הסינית היא כת רעה

המהפכה התרבותית הייתה התקופה בה "השמש היא הכי אדומה", בשעה ש"העולם הוא הכי חשוך". כולם נאלצו ללמוד את כתביו של מאו

הקדמה

נפילת הגוש הסוציאליסטי, שהובילה ברית המועצות בראשית שנות התשעים, ציינה את כשלון הקומוניזם לאחר כמעט מאה שנה. אולם המפלגה הקומוניסטית הסינית (המק"ס) שרדה באופן בלתי צפוי, והיא עדיין שולטת בסין, אומה המונה כחמישית מאוכלוסיית העולם. מתוך כך עולה שאלה בלתי נמנעת: האם המק"ס, כפי שהיא היום, עודנה באמת קומוניסטית?

בסין של היום אין אף אדם, כולל גם מבין חברי המפלגה, המאמין בקומוניזם. היום, לאחר 50 שנות סוציאליזם, אימצה המק"ס את הבעלות הפרטית ואף מחזיקה בשוק המניות. היא מחפשת השקעות זרות כדי לייסד עסקים חדשים בעלי הון הכרוך בסיכון, בשעה שהיא מנצלת את הפועלים ואת החקלאים ככל יכולתה. גישה זו עומדת בניגוד מוחלט לאידיאלים של הקומוניזם. למרות התפשרותה עם הקפיטליזם, ממשיכה המק"ס לשלוט על העם הסיני כשלטון יחיד. החוקה, כפי שהיא לאחר שינויים שנעשו בשנת 2004, עדיין מצהירה בנוקשות: "סינים ממוצאים אתניים שונים ימשיכו להתאים לדרישות של הדיקטטורה הדמוקרטית של העם, ושל הדרך הסוציאליסטית תחת הנהגת המפלגה הקומוניסטית הסינית ובהנחייתן של התורה הלניניסטית-מרקסיסטית, אידיאולוגית מאז צה-טונג, משנתו של דָּנְג שִׁיאָו-פִּינג והרעיון החשוב של 'שלושת המייצגים'..."

"הנמר מת, אך עורו נשאר"^[1]. כיום למק"ס נותר רק "העור". המק"ס ירשה את העור הזה והיא מחזיקה בו כדי לשמור על שליטתה בסין.

מהו טיב העור שירשה המק"ס, כלומר, הארגון עצמו של המק"ס?

1. מאפייני הכת של המק"ס

המפלגה הקומוניסטית היא במהותה כת רעה המזיקה למין האנושי.

למרות שהמפלגה הקומוניסטית מעולם לא כינתה את עצמה דת, היא תואמת לכל מאפייני הדת, ראו טבלה 1. בתחילת ייסודה היא התייחסה למרקסיזם כאל האמת האבסולוטית בעולם. היא סגדה בדבקות למרקס כאל הרוחני שלה, והאיצה באנשים להיכנס למאבק לכל החיים למען המטרה של בניית "גן-עדן קומוניסטי עלי אדמות".

טבלה 1. מאפיינים דתיים של המק"ס

הצורות הבסיסיות של הדת	הצורות התואמות של המק"ס
1 כנסייה או במה	כל הדרגות של וועדת המפלגה; הבמות מתפרסות החל מוועדות המפלגה ועד לכל אמצעי התקשורת שבשליטת המק"ס

2	תורות	מרקסיזם-לניניזם, אידיאולוגיית מאו-צה-טונג, תיאורית דנג שיאו-פינג, "שלושת המייצגים" של ג'יאנג זמין וחוקת המפלגה
3	טקסי חניכה	טקס בו נודרים להיות נאמן למק"ס לנצח
4	התחייבות לדת אחת	חבר יכול להאמין רק במפלגה הקומוניסטית
5	אנשי כהונה	מזכירי מפלגה וצוות האחראים על ענייני המפלגה בכל הדרגים
6	סגידה לאל	משמיצה את כל האלים, ואז מכוננת עצמה כ"אל" ללא שם
7	מוות מכונה "עלייה לשמים או ירידה לגיהנום".	המוות נקרא "ללכת לפגוש את מרקס"
8	כתבי קודש	תיאוריות וכתבים של מנהיגי המפלגה הקומוניסטית
9	הטפה	כל סוגי הפגישות; נאומי המנהיגים
10	שינון כתבי קודש; לימוד או חקר כתבי קודש	לימודים פוליטיים; פגישות קבוצתיות שגרתיות או פעילויות לחברי המפלגה
11	מזמור (שירים דתיים)	שירים המהללים את המפלגה
12	תרומות	כפיית דמי חברות חובה; הקצאה הכרחית של תקציב הממשלה, שהוא כסף מזעתם ודמם של האנשים, הנלקחת לשימוש המפלגה
13	עונשים משמעתיים	אמצעי המשמעת של המפלגה משתרעים החל ממעצר בית, חקירה, גירוש מהמפלגה וכלה בעינויי מוות ואף הענשת קרובים וחברים

המפלגה הקומוניסטית שונה באופן משמעותי מכל דת ישראל. כל הדתות האמיתיות מאמינות באלוהים ובחמלה, ומטרתן להדריך את האנושות למוסר והצלחת נפשות. המפלגה הקומוניסטית לא מאמינה באלוהים ומתנגדת למוסריות המסורתית.

מעשי המפלגה הקומוניסטית מוכיחים שהיא כת רעה. תורות המפלגה הקומוניסטית מבוססות על מלחמת מעמדות, על מהפכה אלימה ועל דיקטטורת הפרולטריון (מעמד הפועלים), והביאו לתוצאה של כביכול "מהפכה קומוניסטית" המלאה בדם ובאלימות. הטרור האדום של הקומוניזם הצליח לשרוד למשך כמאה שנים, הביא לאסונות בעשרות מדינות בעולם וגבה את חייהם של עשרות מיליוני בני אדם. האמונה הקומוניסטית, אשר יצרה גיהנום עלי אדמות, אינה אלא הכת המרושעת ביותר בעולם.

א. רקיחת תורות וסילוק החולקים על השלטון

המפלגה הקומוניסטית מתייחסת למרקסיזם כאל התורה הדתית שלה ומציגה אותה כאמת שאין עליה עוררין. תורות המפלגה הקומוניסטית נעדרות חמלה וסובלנות. במקום זאת הן מלאות ביהירות. מרקסיזם היה תוצר של התקופה הראשונית של הקפיטליזם, כשתפוקת הייצור הייתה נמוכה והמדע בלתי מפותח. כלל לא הייתה לו הבנה נכונה בנוגע ליחסים שבין האנושות לחברה או בין האנושות לטבע. לרוע המזל, אידיאולוגיה כפירתית זו התפתחה לתנועה הקומוניסטית הבין-לאומית, והזיקה למין האנושי במשך יותר ממאה שנה, עד שביטלו אותה, לאחר שגילו שהיא בכוול לגמרי מוטעית.

מאז לנין תמיד ערכו מנהיגי המפלגה הקומוניסטית שינויים בתורות של הכת. החל מתיאורית לנין של מהפכה אלימה, דרך תיאורית מאו צה-טונג של המהפכה המתמדת תחת דיקטטורת הפרולטריון ועד ל"שלושת המייצגים" של ג'יאנג זמין, היסטורית המפלגה הקומוניסטית מלאה בתיאוריות כפירה ובכזבים כאלה. למרות שתורות אלה גרמו באופן מתמיד לאסונות בכוול, ולמרות שהן מלאות בסתירות פנימיות, המפלגה הקומוניסטית עדיין טוענת שהן נכונות אוניברסליות, ומאלצת את האנשים ללמוד אותן.

חיסול החולקים על השלטון הוא האמצעי היעיל ביותר העומד לרשות הכת הרעה של הקומוניזם להפצת התורה שלה. מאחר שתורתה והתנהגותה של הכת הרעה הזו מגוחכות מדי, נאלצת המפלגה הקומוניסטית לכפות על העם לקבל אותן כשהיא מסתמכת על דרכים אלימות לסילוק החולקים על השלטון. לאחר שהמפלגה הקומוניסטית הסינית תפסה את השלטון בסין, היא יזמה את הרפורמה האגררית (הרפורמה באדמות) – כדי לחסל את מעמד בעלי האדמות, את "הרפורמה הסוציאליסטית" בתעשייה ובמסחר – כדי לחסל את הקפיטליסטים, את "המהלך לטיהור ריאקציונרים" – כדי לחסל דתות עממיות ופקידי ממשל שסירבו לכניע את הקומוניסטים תפסו את השלטון, את "המהלך נגד הימניים" – כדי להשתיק את האינטלקטואלים, ואת "המהפכה התרבותית הגדולה" – כדי להכחיד את התרבות הסינית המסורתית. המק"ס הצליחה לאחד את סין תחת הנהגת הכת הקומוניסטית הרעה, ולהשיג מצב שבו הכל קראו את "הספר האדום", הציגו את "ריקוד הנאמנות" ו"ביקשו את הוראות המפלגה בבוקר ודיווחו למפלגה בערב". בתקופה שלאחר שלטונם של מאו ושל דנג, טענה המק"ס שהפאלון גונג, שיטת טיפוח תרגול מסורתית המאמינה בערכים של אמת, חמלה וסובלנות, תתחרה אתה על לב ההמונים, ועל כן התכוונה להשמיד את הפאלון גונג. לפיכך היא יזמה רדיפה ברמה של רצח עם כלפי הפאלון גונג הנמשכת עד ימים אלה.

ב. עידוד הסגידה למנהיג והשקפה הדוגלת בעליונות

ממרקס ועד ג'יאנג זמין, דיוקנים של מנהיגי המפלגה הקומוניסטית מוצגים בהבלטה לצורך סגידה. הסמכות האבסולוטית של מנהיגי המפלגה הקומוניסטית אוסרת על כל מה שיכול לערער עליה. מאו צה-טונג הוצג כ"שמש האדומה" ו"המושע הגדול". המפלגה היללה בהגזמה את כתביו באומרה: "משפט אחד שווה ערך ל-10,000 משפטים רגילים". כ"חבר מפלגה מן השורה", דנג

שָׁיָאוּ-פִינג שלט על הפוליטיקה הסינית כאציל פיאודלי. תיאורית "שלושת המייצגים" של ג'יאנג זמין כוללת בסך הכל קצת יותר מ-40 תווים, כולל סימני פיסוק, אבל ישיבת המליאה הרביעית של המק"ס פיארה והציגה אותה כתיאוריה ה"מספקת תשובה יצירתית לשאלות כמו מהו סוציאליזם, כיצד לבנות את הסוציאליזם, איזה סוג של מפלגה אנו בונים ואיך לבנות את המפלגה". המפלגה גם דיברה על הגיחוך שברעיון "שלושת המייצגים", אם כי במקרה זה לעגה לו באומרה שהוא המשך ופיתוח של המרקסיזם-לניניזם, מחשבת מאו צה-טונג ותיאורית דָּנְג שָׁיָאוּ-פִינג.

הטבח הזדוני של סטאלין בחפים מפשע, המהפכה התרבותית הנוראה שיש מאו צה-טונג, פקודתו של דָּנְג שָׁיָאוּ-פִינג ל"טבח בכיכר טיינאנמן" והרדיפה המתמשכת של פאלון גונג בידי ג'יאנג זמין – הן התוצאות המחרדות של הדיקטטורה הכופרת של המפלגה הקומוניסטית.

מצד אחד המק"ס קובעת בחוקתה: "כל הכוח ברכובליקה העממית של סין שייך לעם. הגופים שבאמצעותם העם מיישם את כוחו המדיני הם הקונגרס הלאומי העממי והקונגרסים העממיים המקומיים בדרגים השונים". "אף ארגון, או אדם לא ייהנה מזכות היתר של להיות מעל החוקה והחוק"^[2]. מצד שני אמנת המק"ס קובעת שהמק"ס מהווה את גרעין ההנהגה למען המטרה הסוציאליסטית בעלת הייחודיות הסינית, וכי היא יכולה לבטל גם את סמכותה של המדינה וגם את זו של העם. יו"ר הוועדה המתמדת של קונגרס העם הלאומי העממי נשא "נאומים חשובים" ברחבי המדינה, בהם טען שהקונגרס הלאומי העממי של סין, הגוף הגבוה ביותר של כוח מדיני, חייב להתאים לדרישות הנהגת המק"ס. בהתאם לעיקרון "הצנטראליזם הדמוקרטי" של המק"ס, על המפלגה כולה לציית לוועד המרכזי של המפלגה. אם נתבונן בדברים במערומיהם, הרי שבסופו של דבר מה שהקונגרס הלאומי העממי באמת מתעקש עליו, הוא הדיקטטורה של המזכיר הכללי המוגנת בצורת החקיקה.

ג. שטיפת מוח אלימה, שליטה על המחשבה, ארגון נוקשה, ללא אפשרות פרישה לאחר קבלה לחברות

המערך הארגוני של המק"ס הוא הדוק ביותר: נדרשות שתי המלצות משני חברי מפלגה בטרם ניתן להתקבל לשורות המפלגה; חבר חדש חייב להישבע אמונים לנצח למפלגה; חבר מפלגה חייב לשלם דמי חבר, להשתתף בפעילויות ארגוניות וללמוד בקבוצות של לימודים פוליטיים. ארגוני המפלגה חוזרים לכל הדרגים בממשלה. בכל עיירה, כפר או שכונה קיימים ארגונים בסיסיים של המק"ס. המק"ס אינה שולטת אך ורק בחבריה ובענייני המפלגה, אלא גם במי שאינו חבר מפלגה, כי המשטר כולו צריך "לציית להנהגת המפלגה". בשנים שבהן התנהלו מערכות מלחמת המעמדות, "כוהני" דת המק"ס, כלומר מזכירי המפלגה בכל הדרגים, בדרך כלל לא ידעו בדיוק מה תפקידם מלבד לחנך את העם למשמעת.

"העברת הביקורת והביקורת העצמית" בישיבות המפלגה שימשו כאמצעי נפוץ ובלתי פוסק לשליטה במוחות חברי המפלגה. בכל מהלך קיומה יזמה המק"ס מהלכים פוליטיים רבים "לטיהור חברי המפלגה", "לתקן את האווירה במפלגה", "לכידת בוגדים", "לטהר את גייסות האנטי-בולשביקים"^[3] ו"לחנך משמעתית את חברי המפלגה", וכך לבחון באופן סדיר את "טבע המפלגה" – כלומר, היה שימוש באלימות ובטרור כדי לבחון את נאמנות חברי המפלגה למפלגה,

ובאותו הזמן להבטיח שיעמדו בקצב שלה לנצח.

להצטרף למק"ס זה כמו לחתום על חוזה שאין ממנו חזרה, בו מוכרים את הגוף ואת הנשמה. עם כללי המפלגה העומדים תמיד מעל לחוקי האומה, יכולה המפלגה לפטר כל חבר מפלגה באופן שרירותי, בשעה שחבר המפלגה עצמו אינו יכול לעזוב את המק"ס מבלי שיענש על כך בחומרה. פרישה מהמפלגה נחשבת כחוסר נאמנות וההשלכות לצעד מעין זה הן אינן מוגבלות. במהלך המהפכה התרבותית הגדולה כאשר כת המק"ס החזיקה בשליטה אבסולוטית, היה זה ידוע שאם המפלגה חפצה במותו של אדם, הוא אינו יכול להמשיך לחיות; אם המפלגה חפצה בחייו הוא אינו יכול למות. על אדם שמתאבד מודבקת תווית של "חרד מעונש העם על פשעיו", ובני משפחתו ייענשו אף הם.

תהליך קבלת ההחלטות במפלגה פועל כמו קופסה שחורה, שכן המאבקים הפנימיים במפלגה חייבים להישאר בסודיות מוחלטת. כל מסמכי המפלגה חשאיים. מחשש לחשיפת פשעיה, המק"ס מאשימה לעיתים תכופות את החולקים על השלטון ב"הדלפת סודות המדינה".

ז. הסתה לאלימות, טבח, והקרבה למען המפלגה

מאו צה-טונג אמר: "מהפכה אינה ארוחת ערב חגיגית, או כתיבת מאמר, או ציור תמונה, או מעשה תחרה, היא אינה יכולה להיות כה עדינה, כה קלילה וחביבה, ממותנת, אדיבה, מנומסת, מאופקת ואצילית. מהפכה היא התקוממות, פעולה אלימה שבה מעמד אחד מביס מעמד אחר"^[4].

דנג שי־או-פינג המליץ "להרוג 200,000 בני-אדם בתמורה ל-20 שנות יציבות".

ג'יאנג זמין הורה, בהתייחסו למתרגלי פאלון גונג, "הרסו את המוניטין שלהם, רוששו אותם כלכלית והשמידו אותם פיזית".

המק"ס מעודדת אלימות, והיא הרגה אין-ספור בני-אדם במהלך המהלכים הפוליטיים הקודמים שלה. היא מחנכת את האנשים להתייחס אל האויב באופן "קר כקרח". צבעו של "הדגל האדום" מובן כ"נצבע בדם הקדושים המעונים". המפלגה סוגדת לאדום בשל התמכרותה לדם ולטבח.

המק"ס עורכת תצוגה מדוגמאות ה"גבורה" כדי לעודד את העם להקריב את עצמם למען המפלגה. כשג'יאנג סי-דה מת בזמן שעבד בכבשן כדי להפיק אופיום, שיבח מאו צה-טונג את מותו כ"כבוד כמו הר טאי"^[5]. באותן שנים אחוזות הטירוף, "מילים כדרבנות" כמו "לא התלאות ולא המוות יפחידונו", ו"קרבתן מריר מחזק את הנחישות, אנו מעזים לגרום לשמש ולירח להאיר ברכיעים חדשים", סיפקו תוכן לשאיפות בזמנים של מחסור קיצוני באספקה חומרית.

בשלהי שנות ה-70, גברו חילות הווייטקונג על משטר החמר רוז', אשר אומץ על-ידי המק"ס וביצע פשעים שאין מילים לתארם. למרות שהמק"ס זעמה, היא לא יכלה לשלוח חילות לוחמים לתמוך בחמר רוז' מאחר שלסין אין גבול משותף עם קמבודיה. במקום זאת המק"ס פתחה במלחמה עם וייטנאם לאורך גבול סין-וייטנאם כדי להעניש את הווייטקונג בשם "ההגנה העצמית". עשרות אלפי חיילים סינים נתנו את חייהם ואת דמם בשל מאבק בין המפלגות הקומוניסטיות. מותם לא היה קשור לטריטוריה או לריבונות, ולמרות זאת כעבור כמה שנים המק"ס ציינה בחוסר בושה את

ההקרבה חסרת הטעם של כל אותם בחורים תמימים ומבריקים בתור "רוח המהפכה הצעירה", וציטטה בעזות מצח את השיר: "התנהגות נאה צבועה בדם". 154 קדושים מעונים סינים הקריבו את חייהם בשנת 1981 כאשר כבשו מחדש את הר פא-קה בפרובינציה גואנג-שי, אולם המק"ס החזירה את ההר כלאחר יד לוויטנאם לאחר שסין ו-וויטנאם בחנו מחדש את הגבול.

כאשר מגיפת הסארס השתוללה ואיימה על חיי האנשים בראשית שנת 2003, גייסה המפלגה הקומוניסטית הסינית אחריות רבות. אותן נשים נכנסו מיידית להסגר בבתי החולים לטפל בחולי הסארס. המק"ס דוחפת אנשים צעירים לקווי האויב המסוכנים ביותר, כדי לכונן את "תדמיתה המפוארת" של: "לא התלאות ולא המוות יפחידונו". אולם המפלגה הקומוניסטית הסינית אינה מסבירה היכן היו כל שאר 65 מיליון חברי המפלגה ואיזה דימוי הם יצרו למפלגה.

ה. התכחשות לאמונה באלוהים וחנק הטבע האנושי

המק"ס מעודדת אתאיזם וטוענת שהדת היא "אופיום רוחני" שיכול להרעיל את האנשים. היא השתמשה בכוחה כדי להשפיל עד עפר את כל הדתות בסין ואז שמה עצמה כאל, מה שנתן לכת המק"ס שליטה מוחלטת על המדינה.

בשעה שהמק"ס חיבלה בדתות, היא גם הרסה את התרבות המסורתית. היא טענה שהמסורת, המוסר והאתיקה הם מושגים פיאודליים, ריאקציוניים ואמונות טפלות, והכחידה אותם בשם המהפכה. במהלך המהפכה התרבותית הגדולה תופעות אימות שהתפשטו באופן נרחב הפכו את המסורת הסינית, כמו למשל: זוגות נשואים המלשינים זה על זה, תלמידים המכים את מוריהם, אבות ובנים שיצאו אלה כנגד אלה, אנשי המשמרות האדומים שהרגו אנשים חפים מפשע באופן שרירותי ומורדים שהכו, שברו ובזזו. אלו היו ההשלכות הטבעיות של חניקת הטבע האנושי בידי המק"ס.

לאחר שכוננה את המשטר שלה, המק"ס אילצה מיעוטים לאומיים להישבע אמונים להנהגה הקומוניסטית, ובכך לזנוח את התרבות האתנית העשירה והצבעונית שהקימו.

ב-4 ביוני 1989 "צבא השחרור של העם" כביכול, טבח סטודנטים רבים בבייג'ינג. צעד זה גרם לסינים לאבד לגמרי כל תקווה שתלו אי-פעם בעתידה הפוליטי של סין. מאז ואילך התמקד העם כולו ב"עשיית" כסף. מאז שנת 1999 ועד ימינו, רודפת המק"ס באכזריות את פאלון גונג ויוצאת כנגד "אמת-חמלה-סובלנות", ובכך אף מאיצה את תהליך התדרדרות המוסר.

מאז תחילת המאה הנוכחית, גל חדש של סגירת שטחים ^[6] והחרמת מקורות כספיים וחומריים (על-ידי בכירי המק"ס המושחתים, העושים יד אחת עם מפקיעי שערים), הביא אנשים רבים לסף רעב ולאבוד קורת גג. מספר האנשים העותרים לממשלה בניסיון להסדיר אי-צדק עלה עליה חדה, והמאבקים החברתיים החריפו. מחאות בקנה מידה רחב נפוצות יותר ויותר, והמשטרה והכוחות המזוינים מדכאים אותן באלימות. טבעה הפשיסטי של ה"רפובליקה" נהיה בולט יותר ויותר, והחברה איבדה את מצפונה המוסרי.

בעבר, הנבל לא היה מזיק לשכניו, או כדברי האמרה: "השועל משחר לטרף הרחק מביתו". כיום כשאנשים רוצים להונות מישהו, הם יעדיפו לשים למטרה את קרוביהם וחבריהם, הם קוראים לזר

בעבר, האומה הסינית העריכה מעל הכל את הצניעות, לעומת זאת היום הסינים מלגלים על אביונים אך לא על פרוצות. ההיסטוריה של הרס הטבע האנושי והמוסר בסין מוצגת בצורה חיה בבלדה הבאה:

"בשנות ה-50 אנשים עזרו אחד לשני,
בשנות ה-60 אנשים נאבקו אחד בשני,
בשנות ה-70 אנשים הוננו אחד את השני,
בשנות ה-80 לאנשים היה איכפת רק מעצמם,
בשנות ה-90 אנשים ניצלו כל אדם שנתקלו בו".

1. תפיסת השלטון בעזרת כח צבאי, תפיסת מונופול על הכלכלה ושאפתנות פוליטית וכלכלית פרועה

המטרה היחידה שלשמה הוקמה המק"ס הייתה כדי לתפוס את השלטון בכוחות מזוינים, ואז להשתית מערכת של בעלות מדינית, בה המדינה מחזיקה במונופולים על הכלכלה על-פי תכנונים. האמביציה הפרועה של המק"ס עולה בהרבה על זו של כל הכתות הרעות הרגילות, אשר פשוט צוברות כסף.

במדינה שבה יש בעלות ציבורית סוציאליסטית אשר נשלטת על-ידי המפלגה הקומוניסטית, ארגוני מפלגה מחזיקים בכוח רב, זאת אומרת, ועדות המפלגה ושלוחותיה בדרגות השונות, כופות את עצמן או משתלטות על התשתית הנורמלית של המדינה. ארגוני המפלגה הטפיליים שולטים במכונת המדינה ומושכים כספים ישירות מתקציבי הממשלות ברמות השונות. בדומה לערפד, המק"ס מצצה כמות אדירה של שפע מהאומה.

2. הנזק שגרמה כת המק"ס

כשמזכירים תקריות כמו: חברי אאום שינרי קיו (כת האמת הנעלה או האמת הצרופה) שהרגו אנשים בגז העצבים סארין, ההתאבדות של "כת מקדש השמש" לצורך "עלייה לשמים" או ההתאבדות ההמונית של יותר מ-900 מאמיניו של ג'ים ג'ונס מ"מקדש העם", כולם רועדים בחלחלה ובזעם. אולם המק"ס גם היא כת רעה המבצעת פשעים גרועים כי אלף מאלו, ומזיקה לאין-ספור חיים. זאת משום שלמק"ס יש מאפיינים ייחודיים שחסרים לכתות רגילות.

הכת הרעה הפכה לדת המדינה

במרבית הארצות, אם אינך עוקב אחר חוקי הדת, אתה יכול עדיין ליהנות מחיים מאושרים מבלי לקרוא את כתבי הדת או להקשיב לעיקריה. אולם בסין זה בלתי אפשרי לאדם לחיות בלי חשיפה מתמדת לתורות ולתעמולה של כת המק"ס, מאחר שהמק"ס הפכה את הכת הרעה הזאת לדת

המק"ס מתחילה להחדיר את ההטפה הפוליטית שלה מגילאים מוקדמים כגיל הגן ובית הספר היסודי. אדם לא יכול לקבל חינוך גבוה או קידום לדרגה גבוהה יותר בעבודתו מבלי שעבר את הבחינות הפוליטיות. אף שאלה מבין שאלות הבחינות הפוליטיות לא מאפשרת מחשבה עצמאית. אם ברצונם לעבור, הניגשים לבחינה נדרשים לשנן את התשובות הסטנדרטיות שמספקת המק"ס. האזרחים הסינים האומללים נאלצים לחזור על הטפת המק"ס אפילו בצעירותם, ולעבור שטיפות מוח עצמיות שוב ושוב. כשאיש סגל (קאדר) מקודם למשרד גבוה יותר בממשלה, בין אם הוא חבר המק"ס ובין אם לאו, עליו להיות נוכח בשיעורים של בית-הספר של המפלגה. הוא לא יקודם עד אשר יעמוד בדרישות הסיום של בית-הספר של המפלגה.

בסין, מקום בו המפלגה הקומוניסטית היא דת המדינה, קבוצות בעלות דעות אחרות לא מורשות להתקיים. אפילו "המפלגות הדמוקרטיות", שהן בסך הכל מסך פוליטי שהוקם על-ידי המק"ס, ו"כנסיות שלושות העצמי" שעברה רפורמה (כלומר: ניהול עצמי, קיום כלכלי עצמי והפצה עצמית), חייבות להכיר רשמית בהנהגת המק"ס. על-פי ההיגיון של כת המק"ס, נאמנות למק"ס היא בעדיפות הראשונה על פני כל אמונה אחרת.

הפיקוח החברתי הולך לקיצוניות

הכת הרעה הזאת הצליחה להפוך לדת המדינה, כיוון שלמק"ס הייתה שליטה חברתית מלאה וכיוון ששללה מהאינדיבידואלים את חירותם. סוג זה של שליטה הוא חסר תקדים כי המק"ס שללה מאנשים את הקניין הפרטי – אחד מיסודות החירות. לפני שנות ה-80, האנשים באזורים העירוניים יכלו להתפרנס אך ורק על-ידי עבודה בחברות שבשליטת המפלגה. חקלאים באזורים הכפריים נאלצו לחיות על אדמת החוות השייכות לקומונות המפלגה. איש לא יכול היה להימלט משליטת המק"ס. בארץ סוציאליסטית כמו סין, ארגוני המפלגה הקומוניסטית נמצאים בכל מקום – מהממשל המרכזי ועד לשכבות הנמוכות ביותר של החברה, כולל כפרים ושכונות. באמצעות ועדי המפלגה ושלוחותיה בכל הדרגות, המק"ס שומרת על שליטה מוחלטת בחברה. שליטה כה הדוקה מעין זו חונקת לגמרי את חירות הפרט: את חופש התנועה (מערכת ניהול רישום תושבים), חופש הדיבור (500,000 ימניים נרדפו על-ידי המק"ס משום שדיברו באופן חופשי), חופש המחשבה (לין ג'או וג'אנג ג'י-שין ^[7] הוצאו להורג על שהטילו ספק במק"ס) וחופש המידע (קריאת ספרים אסורים היא בלתי חוקית, כמו גם האזנה לתחנות "רדיו האויב", גלישה באינטרנט מפוקחת ומנוטרת גם כן).

יש אנשים שאולי יגידו שעכשיו המק"ס מאפשרת בעלות פרטית, אך אל לנו לשכוח שמדיניות הרפורמה והפתיחות הזאת באה רק כאשר הסוציאליזם הגיע למצב שבו לאנשים לא היה מה לאכול והכלכלה הלאומית הייתה על סף התמוטטות. המק"ס הייתה חייבת לקחת צעד אחורה כדי להציל את עצמה מהשמדה. אף על פי כן, אפילו לאחר הרפורמה והפתיחות, המק"ס מעולם לא הרפתה משליטתה על האנשים. הרדיפה האכזרית והמתמשכת אחרי מתרגלי הפאלון גונג, יכולה הייתה להתרחש רק במדינה הנשלטת על-ידי מפלגה קומוניסטית. אם המק"ס הייתה הופכת לענק הכלכלי כפי שרצתה, זה בטוח שהמק"ס הייתה מגבירה את שליטתה על העם הסיני.

כמעט כל הכתות הרעות שולטות במאמיניהן, או מתנגדות ללחץ חיצוני באמצעות אלימות. אולם רק מעטות נקטו באמצעים אלימים בהיקף כה נרחב וחסר מצפון כפי שעשתה המק"ס. גם אם נחבר את סך כל מקרי המוות בעולם שנגרמו על-ידי כל הכתות הרעות האחרות, נהיה רחוקים ממספר האנשים שהרגה המק"ס. כת המק"ס רואה במין האנושי כולו אמצעי גרידא כדי להשיג את מטרתה; הרג הוא רק אמצעי נוסף. לפיכך, למק"ס אין הסתייגויות, מעצורים או חרטות ברדיפת בני האדם. כל אחד, כולל תומכיה, חבריה, ומנהיגיה של המק"ס, עלול להיעשות יום אחד מטרה לרדיפתה.

המק"ס תמכה בחמר רוז' הקמבודי – מקרה טיפוסי של אכזריות המפלגה הקומוניסטית וזלזולה בחיים. בהשראת ובהנחיית כתביו של מאו צה-טונג, מנהיג המפלגה הקומוניסטית הקמבודית פול פוט, טבח, במשך שלוש השנים ושמונה החודשים של כהונתו, שני מיליון בני-אדם – כרבע מסך כל אוכלוסיית המדינה הקטנה – כדי "לחסל את מערכת הבעלות הפרטית". מבין המספר הכולל של הנרצחים, יותר מ-200,000 היו ממוצא סיני.

כדי להנציח את הפשעים שבוצעו בידי המפלגה הקומוניסטית ולמען זכר הקרבנות, הקימה קמבודיה מוזיאון לתיעוד ותצוגת הזוועות שביצע החמר רוז'. המוזיאון ממוקם בכלא לשעבר שהחזיקו החמר רוז'. במקור היה זה בית ספר תיכון, אשר הוסב על-ידי פול פוט לכלא S-21 אשר השימוש בו יועד במיוחד לאסירי המצפון. אינטלקטואלים רבים נכלאו שם ועונו למוות. מלבד בנייני הכלא וכלי העינוי השונים, מוצגים בו גם תצלומי שחור לבן של הקרבנות בטרם נרצחו. ישנם תיעודים של עינויים מחרידים רבים: גרונות שסופים, מוחות שנקדחו, תינוקות שהושלכו אל הרצפה ונרצחו וכו'. לפי הדיווחים, את כל שיטות העינויים האלה לימדו "מומחים ומקצוענים טכניים" שהמק"ס שלחה כדי לתמוך בחמר רוז'. המק"ס אף העבירה לצלמים השתלמויות של התמחות בצילום האסירים בטרם הומתו, בין אם לצורך תיעוד ובין אם לשעשוע.

בדיוק בכלא הזה של S-21, תוכננה מכונת קדיחת-הראשים שנועדה להוציא את מוח הקרבנות למען הכנת ארוחה מזינה למנהיגי המפלגה הקומוניסטית הקמבודית. אסירי המצפון נקשרו לכיסא אל מול מכונת קדיחת-הראשים. הקרבן היה מבועת ביותר, בזמן שמקדח, שהסתובב במהירות, ניקב את הראש מאחור וחילץ במהירות וביעילות את מוח הקרבן לפני שמת.

3. טבע הכת של המפלגה הקומוניסטית

מה הופך את המפלגה הקומוניסטית לכה רודנית וכה מרושעת? כשרוח הרפאים הזאת של המפלגה הקומוניסטית באה לעולם, היא הגיעה עם משימה מצמררת. ב"מניפסט הקומוניסטי" מופיעה פסקה מפורסמת לקראת הסוף:

"לזרא היא לקומוניסטים להעלים את השקפותיהם וכוונותיהם. הם מכריזים בגלוי כי מטרותיהם לא ניתנות להגשמה אלא על-ידי הפיכה בזרוע של כל משטר חברה קיים. יגורו להם המעמדות השליטים מפני מהפכה קומוניסטית. הפרולטרונים (בני מעמד הפועלים) אין להם דבר להפסיד בה זולת כבליהם. להם עולם ומלואו לזכות בו".

המשימה של רוח רפאים רעה זו, הייתה להשתמש באלים כדי לאתגר בגלוי את החברה האנושית ולנתץ את העולם הישן, "לחסל את הבעלות הפרטית", "לחסל את האופי, העצמאות והחירות של מעמד הבורגנות", לחסל את הניצול, לחסל את המשפחה ולאפשר למשול בעולם.

המפלגה הפוליטית הזו, אשר הכריזה בגלוי על שאיפתה "להכות, לנתץ ולשדוד", לא זו בלבד שהיא מכחישה שהשקפתה מרושעת, אלא אף הכריזה בהצדקה עצמית ב"מניפסט הקומוניסטי": "המהפכה הקומוניסטית היא גט כריתות רדיקלי ביותר ליחסי הקניין המסורתיים; לא ייפלא איפוא כי במהלך התפתחותה יוכרתו באופן רדיקלי ביותר הרעיונות המסורתיים".

מה מקור המחשבות המסורתיות? לפי חוק הטבע של האתאיסט, המחשבות המסורתיות מגיעות בטבעיות מחוקי הטבע והחברה. הן התוצאות של מהלכים סיסטמטיים של היקום. על-פי אלו המאמינים באלוהים, לעומת זאת, המסורות האנושיות והערכים המוסריים ניתנים על-ידי האל. ללא קשר למקור שלהם, המוסר האנושי הבסיסי ביותר, הנורמות ההתנהגותיות והקריטריונים לשיפוט בין טוב ורע יציבים למדי; והם היו הבסיס להסדרת ההתנהגות האנושית ולשמירה על הסדר החברתי מזה אלפי שנים. אם המין האנושי היה מאבד את נורמות המוסר ואת הקריטריונים לשיפוט בין טוב ורע, האם בני האדם לא היו מתדרדרים להיות חיות? כשה"מניפסט הקומוניסטי" מצהיר שהוא "יכרות באופן רדיקלי ביותר את הרעיונות המסורתיים", הוא מאיים על הבסיס לקיום נורמלי של החברה האנושית. מכאן שייעודה הבלתי נמנע של המפלגה הקומוניסטית הוא להפוך להיות כת רעה המביאה הרס למין האנושי.

ה"מניפסט הקומוניסטי", אשר מגדיר את העקרונות המנחים למפלגה הקומוניסטית, מלא לכל אורכו בהצהרות קיצוניות, אך אין בו שמץ של נדיבות וסובלנות. מרקס ואנגלס חשבו שמצאו את חוק ההתפתחות החברתית במטריאליזם הדיאלקטי (התיאוריה של אנגלס). וכך עם ה"אמת" בידם, הטילו ספק בכל דבר ושללו כל דבר. הם כפו בעיקשות את אשליות הקומוניזם על אנשים, וציידו בשימוש באלים כדי להרוס את המבנים החברתיים הקיימים ויסודות התרבות. הדבר שהובא יחד עם ה"מניפסט הקומוניסטי" למפלגה הקומוניסטית שהייתה אז בחיתוליה, הוא רוח רפאים מרושעת המתנגדת לחוקי השמים, מדבירה את הטבע האנושי ונראית כמתנשאת, אנוכית ביותר וחסרת מעצורים לחלוטין.

4. תיאורית יום הדין של המפלגה הקומוניסטית – הפחד מקץ המפלגה

מרקס ואנגלס החדירו למפלגה הקומוניסטית רוח זדונית. לנין יסד את המפלגה הקומוניסטית ברוסיה, ובאמצעות אלימות של נבלים, שם קץ לממשלת המעבר שהוקמה לאחר מהפכת פברואר ^[8], הכשיל את המהפכה הבורגנית ברוסיה, השתלט על הממשלה והשיג דריסת רגל לכת הקומוניסטית. אולם, הצלחתו של לנין לא גרמה לפרולטריון (מעמד הפועלים) לזכות בעולם. ההפך הוא הנכון, כפי שנאמר בפסקה הראשונה של ה"מניפסט הקומוניסטי": "כל המעצמות של אירופה

הישנה חברו יחדיו למלחמת-מצווה עד חרמה ברוח הרפאים הזאת". לאחר שנולדה המפלגה הקומוניסטית, היא מיד עמדה בפני משבר הישרדות וחששה מפני היעלמות בכל רגע.

אחרי מהפכת אוקטובר ^[9] הקומוניסטים הרוסים או הבולשביקים לא הביאו לעם שלום או לחם, אלא רק הריגה לשמה. התבוסה בחזית המלחמה והמהפכה הרעו את מצב הכלכלה בחברה. לכן העם החל להתמרד. מלחמת אזרחים התפשטה במהירות בכל המדינה, והאיכרים סירבו לספק מזון לערים. מהומה בסקלה רחבה החלה בין הקוזאקים ליד הנהר דון; הקרב נגד הצבא האדום הביא למרחץ דמים ברוטלי. ניתן להתרשם מהאופי הברוטלי והברברי של הטבח שהתרחש בקרב זה מספרים כמו "הדון השקט" של שולוחוב, ומשאר אוספיו על סיפורי נהר הדון. החיילים הלוחמים, בפקודם של אדמירל הצבא הלבן לשעבר, אלכסנדר ואסיליוויץ' קולשק והגנרל אנטון דניקין, כמעט הפילו פעם אחת את המפלגה הקומוניסטית הרוסית. אפילו ככוח פוליטי שזה עתה נולד, כמעט כל האומה התנגדה למפלגה הקומוניסטית. אולי זה משום שהכת הקומוניסטית הייתה יותר מדי מרושעת בשביל לזכות בלב האנשים.

ניסיונה של המפלגה הקומוניסטית הסינית היה דומה לזה של המפלגה ברוסיה. החל מ"תקרית מרי" וה"טבח של ה-12 באפריל" ^[10] ועד לדיכוייה, חמש פעמים, באזורים שבשליטת הקומוניסטים הסינים, ולבסוף עד ל"מסע הארוך" של 25,000 הקילומטר שנאלצו ליטול על עצמם, המק"ס תמיד עמדה בפני סכנת הכחדה.

המפלגה הקומוניסטית נולדה עם החלטה נחושה להרוס את העולם הישן בכל האמצעים. ואז מצאה את עצמה נאלצת להתמודד בפני בעיה אמיתית: איך לשרוד מבלי להיות מחוסלת. המפלגה הקומוניסטית חיה כל הזמן בחרדה תמידית ממפלגתה שלה. ההישרדות הפכה להיות הדאגה העיקרית של הכת הקומוניסטית, ולמען מטרה זאת היא תכלה את הכל. כאשר בלבול ומבוכה פקדו את הברית הקומוניסטית הבין-לאומית, משבר ההישרדות של המק"ס החמיר. מאז 1989, חרדתה מפני יום הדין של עצמה הפכה מציאותית יותר ויותר – מפלגת הסופית קרבה ובאה.

5. הנשק היקר להישרדות הכת הקומוניסטית – מאבק אכזרי

המפלגה הקומוניסטית הדגישה בעקביות משמעת ברזל, נאמנות מוחלטת ועקרונות ארגוניים. אלה המצטרפים למק"ס חייבים להישבע:

"אני רוצה להצטרף למפלגה הקומוניסטית הסינית, לתמוך בחוקת המפלגה, לציית לתקנות המפלגה, למלא את חובות חבר המפלגה, לבצע את החלטות המפלגה, לעקוב בקפדנות אחר דיסציפלינות המפלגה, לשמור את סודות המפלגה, להיות נאמן למפלגה, לעבוד בחריצות, להקדיש את כל חיי לקומוניזם, להיות נכון להקריב כל דבר למען המפלגה והעם ולעולם לא לבגוד במפלגה". (ראה חוקת המק"ס, פרק אחד, סעיף 6)

המק"ס קוראת לרוח כזו של מסירות דמוית-כת למפלגה: "טבע המפלגה". היא מבקשת מחבר מק"ס להיות נכון בכל עת לוותר על כל האמונות והעקרונות האישיים, ולציית באופן מוחלט לרצון המפלגה ולרצון המנהיג. אם המפלגה רוצה שתהיה אדיב – עליך להיות אדיב, אם המפלגה רוצה שתנהג ברשעות – עליך לנהוג ברשעות, אחרת לא תעמוד בסטנדרט של להיות חבר מפלגה, ולא הצגת את "טבע המפלגה" במלואו.

מאו צה-טונג אמר: "הפילוסופיה המרקסיסטית היא פילוסופית המאבק". כדי לאמץ ולשמור על "טבע המפלגה", המק"ס מסתמכת על מנגנון המאבקים הפנימיים המחזוריים בתוך המפלגה. באמצעות הנעה בלתי פוסקת למאבקים אכזריים בפנים ומחוץ למפלגה, המק"ס חיסלה את המתנגדים לשלטון ויצרה את הטרור האדום. באותו הזמן, המק"ס מבצעת, ללא הפסקה, "טיהורים" בחברי המפלגה, הופכת את כללי הכת שלה לנוקשים יותר, ומאמצת לקרבה את אותן היכולות של חברי המפלגה התואמות ל"טבע המפלגה", כדי להגביר את יכולת המאבק של המפלגה. זהו הנשק היקר בו משתמשת המק"ס להארכת זמן הישרדותה.

מבין מנהיגי המק"ס, מאו צה-טונג היה הבקיא ביותר בשכלול מיומנות השליטה בנשק יקר זה של מאבק אכזרי בתוך המפלגה. האכזריות של מאבק כזה, ורשעות-הלב של שיטותיו, החלו כבר משנות ה-30 באזורים שבשליטת הקומוניסטים הסינים, מה שנקרא "האזורים הסובייטים" כביכול.

בשנת 1930, מאו צה-טונג החל בטרור מהפכני רחב היקף באזורים הסובייטים בפרובינציות ג'יאנג-שי, הידוע בשם "הטיהור של גייסות האנטי-בולשביקים". אלפי חיילי הצבא האדום, חברי מפלגה וחברי ליגה ואזרחים בבסיסים הקומוניסטים נרצחו באכזריות. התקרית נגרמה בשל שליטתו הרודנית של מאו. לאחר שמאו הקים את האזור הסובייטי בג'יאנג-שי, הוא אותגר עד מהרה על-ידי הצבא האדום המקומי וארגוני המפלגה בדרום-מערב ג'יאנג-שי בהנהגת לי וון-לין. מאו לא יכול היה לסבול שום כוח התנגדות מאורגן מתחת לאפו, והוא השתמש בשיטות הקיצוניות ביותר כדי לדכא את חברי המפלגה שחשד שהם חולקים על השלטון. כדי ליצור אווירה תקיפה לטיהור, מאו לא היסס להתחיל בחילות שתחת פיקודו הישיר. מסוף נובמבר עד לאמצע דצמבר, "החזית הראשונה של הצבא האדום" עברה "תיקון צבאי מהיר". ארגונים לטיהור האנטי-מהפכנים הוקמו בכל רמה ורמה של הצבא, כולל ברמות החיל, החטיבה, הגדוד, הפלוגה והמחלקה, כשהם אוסרים והורגים חברי מפלגה ממשפחות של בעלי אדמות או איכרים עשירים ואת אלה שהתלוננו. תוך כחות מחודש אחד, 4,400 מתוך יותר מ-40,000 החיילים של הצבא האדום, תויגו בכינוי "אלמנטים של גייסות האנטי-בולשביקים", ביניהם יותר מעשרה סרנים ("הקצינים של גייסות האנטי-בולשביקים"); כולם הוצאו להורג.

בתקופה שלאחר מכן, מאו החל להעניש את החולקים על השלטון שבאזורים הסובייטים. בדצמבר 1930, הוא הורה ללי שאו-ג'יו, המזכיר הכללי של המחלקה הפוליטית הכללית של החזית הראשונה של הצבא האדום, ויושב-ראש הוועדה לטיהור, לייצג את ועדת הגבולות הכללית, ולגשת לעיר פו-טיאן בפרובינצית ג'יאנג-שי, המקום בו ממוקמת הממשלה הקומוניסטית. לי שאו-ג'יו אסר חברים מוועד הפעולה הפרובינציאלי ושמונה מנהיגים בכירים של "הצבא האדום מס' 20", וביניהם דואן ליאנג-בי ולי באי-פאנג. הוא השתמש בשיטות עינוי אכזריות רבות כמו הכאה וגרימת כוויות – אנשים שעברו עינויים כאלה היו פצועים בכל גופם עם אצבעות שבורות, כוויות בכל הגוף ולא יכלו לזוז. על-פי העדויות המתועדות מהזמן ההוא, זעקות הקרבנות היו כל כך חזקות שהן כמו ניקבו

את השמים. שיטות העינוי האכזריות היו לחלוטין בלתי אנושיות.

ב-8 בדצמבר, נשותיהם של לי באי-פאנג, מא מינג וג'ואו מיאן הלכו לבקר את בעליהן במעצר, אך גם הן נאסרו בתואנה שהן חברות בגייסות האנטי-בולשביקים ועונו באכזריות. הן הוכו בחומרה, גופן ואזורי המין שלהן נכוו ושדיהן נחתכו בסכינים. תחת העינוי האכזרי, דואן ליאנג-בי הודה שלי וון-לין, ג'ין וואן-פאנג, ליו די, ג'ואו מיאן, מא מינג ואחרים הם המנהיגים של גייסות האנטי-בולשביקים, ושישנם הרבה חברים בגייסות האנטי-בולשביקים הנמצאים בבתי הספר של הצבא האדום.

מה-7 בדצמבר ועד הערב של ה-12, תוך חמישה ימים בלבד, לי שאו-ג'יו ואחרים אסרו מעל 120 חברי גייסות האנטי-בולשביקים כביכול ותריסרי אנטי מהפכנים מרכזיים, בטיהור גייסות האנטי-בולשביקים הנורא בפו-טיאן; יותר מ-40 איש הוצאו להורג. פעולותיו האכזריות של לי שאו-ג'יו עוררו לבסוף את "פרשת פו-טיאן" ^[11] ב-12 בדצמבר 1930, שזעזעה ביותר את האזורים הסובייטים. (מתוך "חקר היסטורי של הטיהור שערך מאו צה-טונג בגייסות האנטי-בולשביקים באזורים הסובייטים, בפרובינציית ג'יאנג-שי", שנכתב על-ידי גאו חואה).

מהאזורים הסובייטים עד יאן-אן, מאו סמך על תיאורית ופרקטיקת המאבק שלו, ובהדרגה ביקש להשיג וגם ייסד את מנהיגותו המוחלטת על המפלגה. לאחר שהמק"ס עלתה לשלטון ב-1949, מאו המשיך בתגובות לסוג זה של מאבק פנים מפלגתי. למשל, במליאה השמינית של הכינוס השמיני של הוועד המרכזי של המק"ס שהתקיים בלו-שאן ב-1959, מאו צה-טונג פתח בהתקפה פתאומית כנגד פנג דה-הואי וסילק אותו מעמדו ^[12]. כל מנהיגי המרכז שהשתתפו בוועידה התבקשו להביע עמדה, המעטים שהעזו לבטא דעות שונות סווגו כאנשי הגוש האנטי-מפלגתי של פנג דה הואי. במהלך המהפכה התרבותית הגדולה, אנשי הסגל (קאדרים) הוותיקים בוועד המרכזי של המק"ס נענשו בזה אחר זה, אך כולם נכנעו בלי שניסו להילחם. מי יעז לומר מילה נגד מאו צה-טונג? המק"ס תמיד שמה דגש על משמעת ברזל, נאמנות למפלגה, עקרונות ארגוניים, דרשה ציות מוחלט למנהיג ההירארכיה. סוג זה של טבע המפלגה הוטבע עמוק דרך המאבקים הפוליטיים המתמשכים.

בזמן המהפכה התרבותית הגדולה, לי-סאן, ממנהיגי המק"ס בעבר, נדחף עד לגבול הסיבולת שלו. בגיל 68, הוא נאלץ לעבור הוקעה פומבית בממוצע של שבע פעמים בחודש. אשתו לי שאה, אליה התייחסו כאל מרגלת "רביזיוניסטית סובייטית", כבר נשלחה לכלא; מקום המצאה היה בלתי ידוע. ללא ברירה אחרת ובמצב של ייאוש קיצוני, התאבד לי על-ידי בליעת כמות גדולה של כדורי שינה. לפני מותו, לי-סאן חיבר מכתב למאו צה-טונג, שבאמת משקף את טבע המפלגה, לפיה חבר מק"ס לא מעיז להיכנע, אפילו על סף המוות:

"יושב ראש,

אני עכשיו צועד אל דרך הבגידה במפלגה על-ידי ביצוע התאבדות ואינני מתכוון להגן על פשעי. רק דבר אחד אומר והוא, שכל משפחתי ואני עצמי מעולם לא שיתפנו פעולה עם מדינות האויב. רק בעניין זה, אבקש מהממשל המרכזי לחקור ולבחון את העובדות ולהסיק מסקנות המבוססות על אמת...

לי-סאן, 22 ביוני 1967" ^[13].

כאשר פילוסופית המאבק של מאו צה-טונג גררה בסופו של דבר את סין לתוך קטסטרופה חסרת תקדים, סוג זה של מערכה פוליטית והמאבק הפנים מפלגתי, שנפוץ באופן נרחב "אחת לשבע או שמונה שנים", היה מה שהבטיח את הישרדותה של המק"ס. בכל פעם שהייתה מערכה, מיעוט של חמישה אחוזים היה נרדף, ואת שאר 95 האחוזים המפלגה הייתה מביאה לצייתנית מוחלטת לקווי היסוד שלה, בזאת הם הגבירו את הכוח המגובש של ארגון המפלגה והיכולת ההרסנית שלו. בנוסף, המאבקים האלה חיסלו את החברים "המהססים" שלא היו מוכנים לוותר על מצפונם, ותקפו כל כוח שהעז להתנגד. דרך מנגנון מאבק זה, חברי המק"ס שהיו בעלי התשוקה הגדולה ביותר למאבק ואשר השתמשו בצורה הטובה ביותר בבריונות, השיגו שליטה. מנהיגי כת המק"ס הם כולם אנשים חסרי כחד, עשירים בניסיון המאבק ומלאים ברוח המפלגה. מאבק אכזרי כזה גם נותן לאלה שחוו אותו "שיעור דמים" ושטיפת מוח אלימה. בו בזמן הוא מספק, ללא הפסקה, אנרגיה למק"ס, מחזק עוד יותר את תשוקתה למאבק, מבטיח את הישרדותה, ומונע ממנה להפוך לגוף מתון המוותר על המאבק.

סוג זה של טבע המפלגה הנדרש על-ידי המק"ס בא בדיוק מטבע הכת של המק"ס. כדי להשיג את מטרתה, המק"ס נחושה להינתק מכל העקרונות המסורתיים, ולהשתמש בכל אמצעי בשביל להילחם ללא היסוס בכל כוח המעכב אותה. לפיכך היא צריכה לאלץ ולשעבד את כל החברים, כך שיעשו לכלי חסר לב, חסר צדק וחסר אמונה של המק"ס. טבע זה של המק"ס נובע במקורו משנאתה כלפי החברה האנושית והמסורות שלה, מההערכה העצמית הדימוינית שלה, וכן מאנוכיותה הקיצונית וזילות חיי הזולת בעיניה. כדי להשיג את האידיאל לכאורה שלה, המק"ס השתמשה באליומות ללא רחם כדי לנתץ את העולם ולחסל את כל החולקים על השלטון. כת רעה שכזאת תיתקל בהתנגדות מאנשים בעלי מצפון, ולכן, היא חייבת לחסל את מצפון האנשים ואת מחשבותיהם הטובות, כדי לגרום לאנשים להאמין בדוקטרינה המרושעת שלה. לכן כדי להבטיח את הישרדותה, המק"ס חייבת קודם כל להרוס את מצפון האנשים, המחשבות הטובות שלהם והסטנדרטים שלהם למוסר, וכך להפוך את האנשים לעבדים מאולפים ולכלי שרת. על-פי היגיון המק"ס, חיי ואינטרס המפלגה מבטלים כל דבר אחר; הם אפילו מבטלים את האינטרס הקולקטיבי של כל חברי המפלגה, לכן על כל חבר מפלגה אינדיבידואלי להיות מוכן להקריב למען המפלגה.

כשמסתכלים על ההיסטוריה של המק"ס, רואים שאינדיבידואלים אשר שמרו על מצב המחשבה של האינטלקטואלים המסורתיים כגון צ'ן דו-שי וצ'ו צ'ו-באי, או שהיה להם עדיין אכפת מהאינטרסים של העם כגון הו יא-באנג וג'וא-זי-יאנג, או שהיו נחושים להיות פקידי ממשל ישרים ונקיים ולספק שירות אמיתי לאנשים כמו ג'ו רונג-ג'י – לא חשוב עד כמה תרמו למפלגה, ולא חשוב עד כמה היו חסרי שאיפות אישיות, באופן בלתי נמנע הם "טוהרו", הושלכו הצידה או הוגבלו בגלל האינטרסים והמשמעת המפלגתיים.

אנשים, שטבע המפלגה או נטייתם כלפיה הוטבעו בעצמותיהם במהלך שנים ארוכות של מאבקים, נטו, לעתים קרובות, להתפשר או להיכנע ברגעים הקריטיים, כיוון שבתת-המודע שלהם, הישרדות המפלגה הוא הערך העליון ביותר. הם יעדיפו להקריב את עצמם ולצפות בכוחות הרשע שבתוך המפלגה מבצעים רצח, מאשר לאתגר את הישרדות המפלגה עם המחשבות המצפוניות והחומלות שלהם. זוהי בדיוק התוצאה של מנגנון המאבק של המק"ס: הוא הופך אנשים טובים לכלים בהם הוא משתמש, ומשתמש בטבע המפלגה בשביל להגביל ואף לחסל את המצפון האנושי בהיקף הרב ביותר. עשרות "מאבקים על קו המפלגה" הביאו לפילתם של יותר מעשרה מנהיגי מפלגה

בדרג הבכיר ביותר או ממשיכי דרך מיועדים; אף אחד ממנהיגי המפלגה הבכירים לא סיים ב"סוף טוב" את תפקידו. למרות שמאו צה-טונג היה המלך במשך 43 שנים, זמן קצר לאחר מותו אשתו ואחיינו נזרקו לכלא, מעשה שעורר קריאות אהדה מהמפלגה כולה, שהתייחסה אליו בתור ניצחון אדיר של המאואיזם. האם זוהי קומדיה או מחזה מגוחך?

לאחר שהמק"ס אחזה בכוח פוליטי, היו מערכות פוליטיות בלתי פוסקות, ממלחמות פנים מפלגתיות ועד למאבקים מחוץ למפלגה. כך היה המקרה בעידן של מאו צה-טונג, וכך גם המקרה בעידן שלאחר מאו, עידן ה"רפורמות והפתיחות". בשנות ה-80, כאשר אנשים רק החלו להשיג כמות מעטה של חופש במחשבתם, המק"ס כתחה במערכת "ההתנגדות לליברליזציה הבורגנית" והציעה את "ארבעת העקרונות המהותיים" ^[14] במטרה לשמר את מנהיגותה המוחלטת. ב-1989, הסטודנטים שוחרי השלום שביקשו את הדמוקרטיה, דוכאו בטבח עקוב מדם, בגלל שהמק"ס לא מאפשרת שאיפות דמוקרטיות. שנות ה-90 היו עדות לגידול מהיר במספר מתרגלי הפאלון גונג אשר מאמינים באמת, חמלה וסובלנות, אך הם הוצבו בפני רדיפה ורצח עם שהחלו ב-1999, כיוון שעבור המק"ס – הטבע האנושי והמחשבות האדיבות הם בלתי נסבלים. היא חייבת להשתמש באלימות כדי להרוס את המצפון האנושי ולהבטיח את כוחה. מאז תחילת המאה ה-21, האינטרנט קישר את העולם יחדיו, אבל המק"ס הוציאה סכומי עתק שנועדו להקים חסימות רשת בשביל ללכוד את הליברלים המקוונים, כיוון שהמק"ס מפחדת לאין שיעור מאנשים המשיגים מידע בחופשיות.

6. ההתדרדרות של הכת הרעה, המפלגה הקומוניסטית הסינית

כת המק"ס הרעה בעצם שולטת בניגוד לטבע האנושי ולעקרונות השמים. המק"ס ידועה ביהירותה, בכך שהיא מחשיבה את עצמה, באנוכיותה ובמעשיה האכזריים חסרי הרסן. היא ממיטה אסונות על המדינה ועל האנשים בעקביות, אך היא לעולם לא מודה בטעויותיה, ולעולם לא תעז לחשוף לעם את טבעה האמיתי. המק"ס מעולם לא היססה להחליף את סיסמאותיה ותוויותיה, הנחשבים בעיני המק"ס כאמצעים לשימור שליטתה. היא תעשה כל שביכולתה לשמור עצמה בשלטון, תוך התעלמות מוחלטת מהמוסריות, מהצדק ומחיי אדם.

אין ספק שהפיכת הכת הרעה הזאת לחלק מובנה במערכת החברתית, או במערכת המדינית-חוקתית של החברה, יובילו לנפילתה. כתוצאה ממרכז הכוח, דעת הקהל הושתקה וכל מנגנוני הפיקוח האפשריים הושמדו, כך שלא נותר אף כוח אשר יוכל לעצור את המק"ס מלהתדרדר לשחיתות והתפוררות.

המק"ס של היום הפכה להיות "מפלגת המעילה והשחיתות" השלטת הגדולה ביותר בעולם. לפי סטטיסטיקות רשמיות בסין, במשך 20 השנים האחרונות, מבין 20 מיליון הבכירים, פקידי ממשל, או אנשי הסגל (קאדרים) שבמפלגה או בממשלה, שמונה מיליון נמצאו אשמים בשחיתות וקיבלו

עונש משמעותי או נענשו על בסיס תקנות המפלגה או הממשלה. אם פקידי הממשל המושחתים שטרם זוהו גם נלקחים בחשבון, אז כמות פקידי הממשל והמפלגה המושחתים מוערכת בסביבות יותר משני שליש, כיוון שמתוכם רק חלק קטן נחקר ונחשף עד כה.

הבטחת הרווחים החומריים באמצעים של שחיתות וסחיטה הפכה כיום לכוח המלכד החזק ביותר לאחדות המק"ס. פקידי הממשל המושחתים יודעים כי ללא המק"ס, לא תהיה להם שום הזדמנות להשיג רווחים אישיים, תוך כדי הסתרת ביצוע הפשעים, ואם המק"ס תיפול – לא רק שהם יאבדו את כוחם ומעמדם, אלא שהם גם צפויים להיחקר. ב"זעם השמים", רומן החושף דרכי פעולה של פקידי ממשל המק"ס מאחורי הקלעים, המחבר צ'ן פאנג מבטא בגלוי את הסודי ביותר מפי דמות בספר בשם האן שיאנג-שוואן, סגן מנהל של משרד מק"ס עירוני האומר: "השחיתות ייצבה את כוחנו הפוליטי".

העם הסיני רואה את זה בביטוי: "אם נילחם בשחיתות, המפלגה תיפול; אם לא נילחם בשחיתות, האומה תגוע". המק"ס, לעומת זאת, לא תסתכן באובדנה שלה למען מלחמה בשחיתות. מה שהיא כן תעשה, הוא להרוג כמה אינדיבידואלים מושחתים כקרבן סמלי למען שמירה על תדמיתה. זה מאריך את חייה לעוד מספר שנים על חשבון מספר קטן של אלמנטים מושחתים. כיום המטרות היחידות של כת המק"ס הרעה הן לשמור את כוחה ולנסות להתחמק ממותה.

בסין של ימינו, המוסר והקוד האתי התדרדרו ללא היכר. מוצרים מזויפים, זנות, סמים, קנוניות בין פקידי ממשל וכנופיות, סינדיקטים של פשע מאורגן, הימורים, שוחד – כל סוגי השחיתות קיימים כתופעה שכיחה. המק"ס התעלמה על-פי רוב מריקבון מוסרי כזה, בו בזמן שרבים מפקידי הממשל רמי המעלה מתפקדים בתור הבוסים בחצר האחורית וסוחטים דמי חסות מאנשים הנתונים בפחד. צאי שאו-צ'ינג מאוניברסיטת נאן-ג'ינג, מומחה החוקר את המאפיה והפשע המאורגן, מעריך כי מספר החברים בארגוני הפשע המאורגן בסין מגיע לכחות למיליון. כל איש סינדיקט שנלכד תמיד חושף כמה קומוניסטים מושחתים שעבדו מאחורי הקלעים, שהם פקידי ממשל, שופטים או שוטרים.

המק"ס מפחדת שהעם הסיני עלול להשיג תודעה של מצפון ומוסריות, אז היא איננה מעיזה להרשות לאנשים להיות בעלי אמונה בדת או בעלי חופש מחשבה. היא משתמשת בכל משאביה בשביל לרדוף את האנשים הטובים בעלי האמונה, כמו את הנוצרים שבמחתרת המאמינים בישו ובאלוהים, ואת מתרגלי הפאלון גונג השואפים להיות אמיתיים, מלאי חמלה וסובלניים. המק"ס פוחדת שהדמוקרטיה תשים קץ לשלטון הבלעדי שלה, לכן היא אינה מעיזה לאפשר לאנשים חופש פוליטי. היא פועלת בזריזות בכליאת ליברלים עצמאיים ופעילי זכויות אדם. אולם, היא כן נותנת לאנשים "חופש" מעוות. כל עוד אין לך עניין בפוליטיקה ואינך מתנגד להנהגת המק"ס, אתה חופשי לתת לתשוקותיך לפעול בכל דרך שתחפוץ, אפילו אם המשמעות היא שתעשה דברים מרושעים הפוגעים באתיקה. כתוצאה מכך המק"ס מתדרדרת באופן דרמטי והמוסר החברתי בסין חווה נפילה חדה ומדאיגה.

"חסימת הדרך לגן-עדן ופתיחת השער לגיהנום" הוא התיאור הטוב ביותר לצורה בה כת המק"ס הרעה מחריבה את החברה הסינית כיום.

7. הרהורים על שלטון הרוע של המק"ס

מה היא המפלגה הקומוניסטית?

השאלה הזו נראית פשוטה, אך אין לה תשובות פשוטות. תחת היומרה של להיות "למען העם" ובמסווה של מפלגה פוליטית, המפלגה הקומוניסטית אכן רימתה מיליוני אנשים. עם זאת, היא אינה מפלגה פוליטית במובן הרגיל של המילה, אלא כת רעה ומזיקה, הנשלטת על-ידי דיבוק של רוח רפאים רעה. המפלגה הקומוניסטית היא יצור חי הבא לידי ביטוי בעולם הזה באמצעות ארגוני המפלגה. מה שבאמת שולט במפלגה הקומוניסטית, היא רוח הרפאים הרעה שנכנסה אליה מלכתחילה, וזוהי רוח הרפאים הזאת אשר קובעת את טבעה המרושע של המפלגה הקומוניסטית.

בזמן שמנהיגי המפלגה הקומוניסטית משחקים את תפקידי הגורו, הם למעשה רק משמשים כשופר או כדוברים של רוח הרפאים הרעה ושל המפלגה. כאשר רצונם ומטרותם תואמים למפלגה ויכולים להיות לה לשימוש, הם ייבחרו כמנהיגים. אבל כשלמפלגה לא יהיה בהם יותר צורך, הם יסולקו מהשלטון ללא רחם. מנגנון המאבק של המפלגה מבטיח שרק הערמוניים, הרשעים והקשוחים ביותר יחזיקו לאורך זמן בעמדת הגורו של המפלגה הקומוניסטית. לכתריסר ממנהיגי המפלגה בדרגים הגבוהים לא היה סוף טוב, דבר המאשר את אמיתות טענה זו. למעשה, המנהיגים הבכירים ביותר של המפלגה מהלכים על חבל דק ומתוח מאוד. הם יכולים או להתנתק לגמרי מקו המפלגה ולהשאיר שם טוב בהיסטוריה כפי שעשה גורבצ'וב, או להיעשות קרבן בידי המפלגה כמו מזכירים כלליים רבים של המפלגה.

המפלגה שמה את העם כמטרה לשעבוד ודיכוי. תחת שלטון המפלגה, לעם אין זכויות להתנגד או לדחות את המפלגה. במקום זאת, הוא מאולץ להכיר במנהיגות המפלגה, ולמלא את המחויבות לקיים את המפלגה. העם גם נתון לשטיפות מוח תדירות תחת האיום של כפייה מצד המפלגה. המק"ס מכריחה את כל האומה להאמין ולקיים את הכת הרעה הזאת. נדיר מאוד לראות דבר כזה בעולם של ימינו, ואנו חייבים להכיר במיומנות המק"ס שאין שנייה לה בדיכוי שכזה.

חברי המפלגה הם מסה פיזית שבה השתמשו למלא את גופה של המפלגה. רבים מתוכם הם אנשים ישרים ואדיבים, וייתכן שהם אף מוכשרים למדי בחייהם הציבוריים. אלה הם האנשים שהמק"ס אוהבת לגייס, מאחר שהמוניטין שלהם וכשירותם יכולים להיות מנוצלים בשביל לשרת את המפלגה. רבים אחרים, מתוך תשוקתם להיעשות פקידים רשמיים וליהנות מסטטוס חברתי גבוה יותר, יעבדו קשה בשביל להצטרף למפלגה ויעזרו ליצור המרושע. יש גם אלה שבחרו להצטרף למפלגה בשל רצונם להצליח להגיע להישג כלשהו בחייהם, ונוכחו לדעת שתחת שלטון המפלגה לא יוכלו להשיג זאת, אלא אם יצטרפו למפלגה. חלק הצטרפו למפלגה כי רצו הקצאה של דירה או פשוט רצו תדמית טובה יותר. כך שמבין עשרות מיליוני חברי המפלגה ישנם גם אנשים טובים וגם אנשים רעים. לא משנה מה היו המניעים, ברגע שנשבעת אמונים למול דגל המפלגה, אם מתוך רצון ואם לאו, משמעות הדבר היא שהתנדבת להקדיש את עצמך למפלגה. אתה תעבור אז תהליך של שטיפת מוח באמצעות השתתפות בלימודים הפוליטיים השבועיים.

כתוצאה מההלעטה התעמולתית הזו על-ידי המפלגה, למספר ניכר מחברי המפלגה יישארו רק מעט מהמחשבות העצמיות שלהם, אם בכלל, וכך הם יישלטו בקלות על-ידי רוח הרפאים הרעה שנצמדה לגוף הנשא של המק"ס. אנשים אלה יתפקדו בתוך המפלגה בדומה לתפקוד התאים בגוף האדם, ויעבדו ללא הרף למען קיום המפלגה, למרות שגם הם עצמם חלק מהאוכלוסייה המשועבדת על-ידי המפלגה. עצוב אף יותר הוא, שאחרי שהעול של "טבע המפלגה" נכפה עליך, נעשה קשה ביותר להסיר אותו ממך. ברגע שאתה מראה את הצד האנושי שבך, תהיה צפוי ל"טיהור" או רדיפה. אינך יכול לפרוש מהמפלגה בעצמך אפילו אם תרצה בכך, שכן המפלגה, בעלת המדיניות "כניסה ללא יציאה", תתייחס אליך כאל בוגד. זאת הסיבה שלעיתים קרובות האנשים מתגלים כבעלי טבע כפול: בחייהם הפוליטיים זהו הטבע של המפלגה הקומוניסטית, ובחיי היומיום שלהם זהו הטבע האנושי.

אנשי הסגל (קאדרים) ^[15] של המפלגה הם הקבוצה השומרת על הכוח שבין חברי המפלגה. על אף שיתכן שיש להם אפשרויות בחירה בין טוב לרע, ויכולת לקבל החלטות על דעת עצמם במקרים מסוימים, בזמנים מסוימים ובאירועים מסוימים, הם ככלל חייבים לציית לרצון המפלגה. המנדט מכתוב "כל המפלגה מצייתת לוועד המרכזי". אנשי הסגל של המפלגה הם המנהיגים ברמות השונות; והם עמוד השדרה של המפלגה. גם הם בסך הכל כלים בידי המפלגה. גם הם רומן, גם הם נוצלו, וגם הם היו לקרבנות בזמן המהלכים הפוליטיים בעבר. הקריטריון הבסיסי החבוי של המק"ס הוא לבחון אם אתה הולך אחרי ה"גורו" הנכון ואם מסירותך כנה.

מדוע האנשים נשארים בחוסר מודעות?

המק"ס פעלה ברוע וברשעות לאורך כל מהלך שלטונה על סין במשך יותר מ-50 שנה. אבל מדוע העם הסיני חסר הבנה ריאליסטית לגבי הטבע המרושע של המק"ס? האם זה בגלל שהעם הסיני טיפש? לא. הסינים מרכיבים את אחת האומות הנובנות בעולם, ולהם פאר של תרבות מסורתית עשירה ומורשת של 5,000 שנה. ובכל זאת העם הסיני עדיין ממשיך לחיות תחת שלטון המק"ס, בפחד מוחלט להביע את אי שביעות רצונו. המפתח טמון בשטיפת המוח שהמק"ס מפעילה.

אילו העם הסיני היה נהנה מחופש ביטוי ויכול היה לדון בחופשיות על היתרונות והחסרונות של המק"ס, אנו יכולים לדמיין שהסינים כבר מזמן היו רואים מבעד לטבע המרושע של המק"ס, והיו משחררים עצמם מההשפעה של כת רעה זו. למרבה הצער, האנשים הסינים איבדו את חופש הביטוי וחירות המחשבה לפני יותר מחצי מאה – עם הופעת שלטון המק"ס. המטרה מאחורי רדיפת הימניים מבין האינטלקטואלים, בשנת 1957, הייתה לרסן את ההתבטאות החופשית ולשלוט במוחות האנשים. בחברה החסרה כל כך את החירויות הבסיסיות, רוב הצעירים אשר למדו בכל לבם את עבודותיהם של מרקס ואנגלס בזמן המהפכה התרבותית הגדולה, סווגו, למרבה האירוניה, כ"קליקה אנטי מפלגתית" ובעקבות זאת נרדפו. לדון בנכון ובמוטעה של המק"ס פשוט לא בא בחשבון.

אין הרבה סינים שאפילו יעזו לחשוב לקרוא למק"ס כת רעה. אולם, כאשר נטענת טענה כזו, לאלו שחיו בסין לא יהיה קשה למצוא עדויות מכריעות רבות התומכות בטענה, גם מניסיונם האישי וגם מניסיון משפחתם או ידידיהם.

לא רק שחופש המחשבה נשלל מהאנשים הסינים, הם גם הולעטו בתורות ובתרבות המפלגה. לכן, כל מה שאנשים יכלו לשמוע היה השבחים למפלגה, ומוחם דולל מכל מחשבה השונה מרעיונות אלה המחזקים את המק"ס. קחו למשל את הטבח בכיכר טיאננמן. כשנורו היריות ב-4 ביוני 1989, אנשים רבים רצו אינסטינקטיבית להתחבא בשיחים. דקות לאחר מכן, למרות הסיכונים, הם יצאו באומץ ממחבואם ושרו יחד את "האינטרנציונל". הסינים האלה אכן היו אמיצים, חפים מפשע וראויים לכבוד, אך מדוע הם שרו את "האינטרנציונל", ההמנון הקומוניסטי, כאשר עמדו אל מול ההרג הקומוניסטי? הסיבה פשוטה: ככאלה שחונכו בתוך תרבות המפלגה, כל שהאנשים המסכנים האלו יודעים הוא הקומוניזם. אלה בכיכר טיאננמן לא ידעו שירים אחרים חוץ מאשר "האינטרנציונל" ומעט שירים אחרים המשבחים את המפלגה הקומוניסטית.

מה היא דרך המילוט?

המק"ס מתקדמת לקראת אבדון מוחלט. למרבה הצער, היא עדיין מנסה לקשור את גורלה לגורל האומה הסינית לפני מותה.

נראה שהמק"ס הגוססת נחלשת, ושליטתה על מוחות האנשים מתרופפת. עם התקדמות הטלוקומוניקציה והאינטרנט, המק"ס מוצאת שקשה יותר לשלוט במידע ולדכא את ההתבטאות החופשית. ככל שפקידי הממשל המושחתים שודדים ומדכאים יותר ויותר את האנשים, הציבור מתחיל להתעורר מאשליותיו לגבי המק"ס, ורבים החלו בסרבנות אזרחית. המק"ס לא רק נכשלה בהשגת מטרותיה להעצים את השליטה האידיאולוגית ברדיפתה את הפאלון גונג, אלא אף החלישה את עצמה יותר כאשר חשפה את אכזריותה המוחלטת. ההזדמנות הרגעית הזו גרמה לאנשים לבחון מחדש את המק"ס, וכך סללה את הדרך לאומה הסינית לשחרורה מהכבלים האידיאולוגיים, ולהתנתקות מוחלטת משליטתה של רוח הרפאים הקומוניסטית.

לאחר שחיו תחת השלטון המרושע של המק"ס במשך יותר מ-50 שנה, העם הסיני אינו זקוק למהפכה אלימה, מה שבני העם זקוקים לו, לעומת זאת, הוא גאולה לנשמתם. דבר זה ניתן להשגה על-ידי עזרה עצמית, והצעד הראשון להשגת מטרה זו הוא להיות מודע וער לטבעה המרושע של המק"ס.

יום יבוא בו העם ישליך הצידה את ארגוני המפלגה הצמודים למנגנון המדינה, ויאפשר למערכות החברתיות לפעול באופן עצמאי, בתמיכת הכוחות המרכזיים של החברה. עם היעלמותו של ארגון מפלגה רודני, יעילות הממשלה תשתפר ותגבר. ויום זה הוא ממש מעבר לפינה. למעשה, כבר בשנות השמונים, הרפורמטורים שבתוך המפלגה קידמו את הרעיון של "הפרדת המפלגה מהממשלה" בניסיון להרחיק את המפלגה מהממשלה. מאמצים אלה מתוך פנים המק"ס, הסתברו כלא מספיקים ולא הצליחו, כיוון שלא דחו לגמרי את אידיאולוגית "המנהיגות המוחלטת של המפלגה".

תרבות המפלגה היא הסביבה הנדרשת להישרדותה של הכת הקומוניסטית הרעה. הסרת האחיזה שיש למק"ס על מחשבותיהם של האנשים, עלולה להיות קשה יותר מניקוי אחיזת המק"ס בארגוני המדינה, אך הסרה שכזאת היא הדרך היחידה באמת לעקור מהשורש את הרוע של הקומוניזם. זה יכול להיעשות רק באמצעות המאמצים של האנשים הסינים עצמם. עם החזרה

למוטב של מחשבתם והשבת הטבע האנושי למצבו המקורי, הציבור ישיג מחדש את מוסריותו ויצליח במעבר לחברה לא-קומוניסטית מכובדת. המרפא לדיבוק המרושע הזה כרוך בהכרה בטיבה של רוח הרפאים הרעה, ובאופייה המזיק, הכחדתה ממחשבות האנשים וסילוקה, כך שלא תמצא שום מקום להתחבא בו. המפלגה הקומוניסטית מדגישה את השליטה האידיאולוגית, מאחר שהיא עצמה אינה אלא אידיאולוגיה. האידיאולוגיה הזאת תתפורר לחלקים כאשר כל הסינים ידחו את הכזב הקומוניסטי ממחשבותיהם, ימחו באופן פעיל את התרבות המפלגתית ויפְּטְרו את דרכי החשיבה ואת החיים של עצמם מההשפעות שבאות מהכת הקומוניסטית הרעה. כשהאנשים יצילו את עצמם, המק"ס תתפורר.

אומות הנשלטות על-ידי קומוניסטים מקושרות לעוני, שלטון טוטליטרי ורדיפה. מעט מאוד אומות כאלה עדיין קיימות: סין, צפון קוריאה, וויטנאם וקובה. ימיהן ספורים.

עם חכמת העם הסיני, בהשראת ההיסטוריה המפוארת של האומה הסינית, סין המשוחררת מהדיבוק המרושע של הקומוניזם תהיה ללא ספק אומה מבטיחה.

סיכום

המק"ס אינה מאמינה עוד בקומוניזם. הנשמה שלה מתה, אך צלה נשאר. היא ירשה רק את ה"עור" של הקומוניזם, אך עדיין מביאה לידי ביטוי את הטבע של כת רעה: יהירות, התנשאות ואנוכיות, והתמסרות להרסנות מופקרת. המק"ס ירשה את ההכחשה הקומוניסטית לחוקי השמים, ודחייתה את הטבע האנושי נשארה ללא שינוי.

כיום, המק"ס ממשיכה לשלוט בסין באמצעות שיטות המאבק, בהם שכללה את מיומנותה לאורך השנים בשימוש במערכת הארגונית, שנתכרה בקפידה יחד עם צורת השליטה של "דיבוק מפלגתי", כמו גם בתעמולה מרושעת הפועלת כדת מדינית. ששת המאפיינים של המפלגה הקומוניסטית, שהובאו בקצרה לעיל, ממקמים את המק"ס של היום בתוך תוכי ההגדרה של "כת רעה"; היא לא עושה שום טוב, אלא רק רוע.

כאשר היא מתקרבת למותה, הכת הקומוניסטית הרעה הזאת מאיצה את קצב השחיתות וההתנוונות שלה. הדבר המדאיג ביותר הוא שהיא עושה ככל יכולתה כדי להפיל את האומה הסינית יחד אתה לתוך התהום של שחיתות והתנוונות.

על הסינים לעזור לעצמם, הם צריכים לבחון ולהרהר, והם צריכים להתנער מהמק"ס.

הערות:

[1] "הנמר מת, אבל עורו נשאר" – מתוך ספר הנבואה הסיני העתיק "שיר פרח השזיף" מאת שאו

יונג (1011-1077 לספירה). "הנמר" כאן מתייחס לטריטוריה הגיאוגרפית של ברית המועצות לשעבר, שאכן דמתה בצורתה לנמר בריצתו. עם נפילתה של ברית המועצות לשעבר, המהות של המערכת הקומוניסטית התפוררה בהשאירה רק את ה"עור" (הצורה) שירשה המפלגה הקומוניסטית הסינית.

[2] חוקת הרפובליקה העממית של סין (תרגום רשמי, 1999).

[3] תקרית "גייסות האנטי-בולשביקים", מתייחסת לפעולת "החייל האנטי בולשביקי" ב-1930, כשמאז פקד על הריגת אלפים מחברי המפלגה, חיילי הצבא האדום, וכן אזרחים חפים מפשע בפרובינציית ג'יאנג-שי, בניסיון לחזק את כוחו באזורים שבשליטת המפלגה הקומוניסטית הסינית.

[4] מתוך כתבי מאו – "דיווח על חקירה של תנועת האיכרים בהונאן" (1927).

[5] הר טאי (טאי-שאן) הוא הראשון מבין חמישה הרים מפורסמים בפרובינציית שאן-דונג שבסין. הוא הוכרז כ"אתר מורשת-עולמית של האו"ם" מאז 1987.

[6] "המהלך לסגירת שטחי אדמה" מתייחס לצדן האפל של הרפורמות הכלכליות בסין. בדומה למהפכה התעשייתית באנגליה (1760-1850), אדמות חקלאיות בסין של היום נתחמו והופקעו לבניית אזורים מסחריים שונים בכל הרמות (מחוזית, עירונית, אזורית וארצית). כתוצאה מסגירת השטחים, איכרים סינים איבדו את אדמתם. בערים, התושבים של ערים ושכונות ישנות אולצו לעיתים קרובות להתפנות עם פיצוי מינימלי, כדי לאפשר בנייה לפיתוח מסחרי. פרטים נוספים בקישור: <http://www.uglychinese.org/enclosure.htm>.

[7] לין ג'או, סטודנטית לעיתונות מאוניברסיטת בייג'ינג, סווגה כימנית ב-1957 בשל מחשבתה העצמאית וביקורתה המוצהרת כלפי התנועה הקומוניסטית. היא הואשמה בקשירת קשר להפיכה של דיקטטורת העם הדמוקרטית וב-1960 נאסרה. ב-1962 היא נשפטה ל-20 שנות מאסר. היא הוצאה להורג על-ידי המק"ס ב-29 באפריל 1968 כמתנגדת למהפכה. ג'אנג ג'י-שיין הייתה אינטלקטואלית שעונתה למוות על-ידי המק"ס במהלך ה"מהפכה התרבותית הגדולה", בשל ביקורתה על כישלוננו של מאו ב"קפיצה הגדולה קדימה", ובשל היותה גלוית לב בספרה את האמת. שומרי בית הכלא הפשיטו אותה פעמים רבות, קשרו את ידיה באזיקים מאחורי גבה, והשליכו אותה לתאי מאסר של גברים כדי שיבצעו בה אונס קבוצתי, עד שלבסוף איבדה את שפיותה. הסוהרים כחדו שתצעק סיסמאות מחאה בעת הוצאתה להורג, אז הם חתכו את גרונה לפני הוצאתה להורג.

[8] "מהפכת פברואר", מתייחסת למהפכה הבורגנית ברוסיה בפברואר 1917, שתפסה את השלטון מידי הצאר.

[9] "מהפכת אוקטובר", ידועה גם כמהפכה הבולשביקית, הונהגה על-ידי לנין והתרחשה באוקטובר 1917. במהלך המהפכה נרצחו המהפכנים בני המעמד הקפיטליסטי שהביאו לנפילת של הצאר, ובכך נחנקה המהפכה הבורגנית של רוסיה.

[10] גם "תקרית מרי" וגם "טבח ה-12 באפריל" מתייחסים להתקפות של מפלגת העם הלאומית (קומונינטאנג) על המק"ס. "תקרית מרי" התרחשה ב-21 במאי, 1927, בעיר צ'אנג-שא

שבפרובינציה הו-נאן. "טבח ה-12 באפריל" התרחש ב-12 באפריל, 1927 בשנחאי. בשני המקרים, חברי המפלגה הקומוניסטית הסינית ופעילים אוהדי מק"ס הותקפו, נעצרו או נהרגו.

[11] ליו די, מפקד פוליטי בארמיה העשרים של "הצבא האדום", שנאשם בחברות ב"גייסות האנטי בולשביקים", הנהיג מרד בפוטיאן בו האשים את לי שאו-ג'ין כ"אנטי מהפכני". ליו די וכוחותיו השתלטו על העיר פו-טיאן, שחררו יותר מ-100 עצורים מ"גייסות האנטי-בולשביקים", וצעקו את הסיסמה "להוריד מהשלטון את מאו צה-טונג".

[12] פנג דה-הואי (1898-1974), גנרל קומוניסטי סיני ומנהיג פוליטי. פנג היה המפקד העליון במלחמת קוריאה, סגן יושב ראש מועצת המדינה וחבר הפוליטבירו, ושר ההגנה בשנים 1954-1959. הוא סולק מתפקידיו הרשמיים לאחר שהביע אי הסכמה עם הגישות השמאלניות של מאו במועצת לואשן של המק"ס ב-1959.

[13] מתוך "לי לי-סאן: האדם שהתקיימו עבורו ארבע אזכרות".

[14] "ארבעת העקרונות" הם: הדרך הסוציאלי, דיקטטורת הפרולטריון, הנהגת המק"ס, והמרקסיזם-לניניזם ומחשבת מאו צה-טונג.

[15] קאדר – איש סגל, לרוב פאנטי במסירותו לקידום אקטיבי של האינטרסים של המפלגה או הקבוצה אליה שייך.

[>> לדיון הקודם](#)

[לדיון הבא <<](#)

מגזין אפוק מרחיב דעת. מעורר מחשבה.

הירשמו לניוזלטר שלנו וקבלו תוכן חדש למייל מדי חודש

דוא"ל*

להרשמה חינם

☐ אני מאשר/ת את **תנאי השימוש** וכן קבלת המלצות קריאה, הצעות לרכישת מינוי במייל ובטלפון וקבלת דיוור מאפוק.

מגזינים	וידאו	מוצרים	כללי	מדורים
פברואר 2025	סרטים	לרכוש מינוי	שאלות	חדשות
ינואר 2025	תיעודיים	המגזין	נפוצות	גיא-פוליטיקה
דצמבר 2024	Cross Roads	המודפס	אודות	פילוסופיה
נובמבר 2024	הכתבות		מדיניות	חברה
אוקטובר 2024	המקור האפל של		פרטיות	והיסטוריה
ספטמבר 2024	הקומוניזם		תנאי שימוש	מדע
אוגוסט 2024	מעורר מחשבה		אפשרויות פרסום	וטכנולוגיה
יולי 2024	אפוק 9 2019		וחסויות	פסיכולוגיה
יוני 2024	Game Changer		תוכן שיווקי	תרבות ואמנות
			מערכת והנהלה	מחשבות
			צור קשר	גוף, נפש ורוחניות
				אפוק אודיו

© כל הזכויות שמורות למגזין אפוק בע"מ 2005 - 2025

ESC